

Så lad os nu prøve, om ikke vi kan holde os til de faktiske forhold og det faktiske begivenhedsforløb.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er til fru Anne Birgitte Lundholt, og det drejer sig om det partipolitiske i det her.

Sagen er, at vi fra Enhedslistens side på et tidligt tidspunkt allerede sidste år snakkede med en række partier – og det skete uden for Folketingssalen – som sagde, at de egentlig var villige til at støtte vores forslag. Vi snakkede med dem og sagde: O.k., skal vi lave et fælles forslag? Igen i efteråret orienterede vi os hos en række partier: Skal vi lave et fælles forslag? Der skete ikke så meget. Og vi lavede så et forslag sammen med SF. Så kom der lidt debat. Vi fik lidt snak, også med De Konservative – eller i hvert fald nogle Konservative – og med regeringen. Vi valgte så at trække førstebehandlingen i en måned for at give tid til, at forskellige partier kunne overveje det. Og det var min hensigt, det var vores hensigt, at hvis de partier kunne finde deres ben, kunne der laves et nyt forslag i fællesskab med alle navne på, så De Konservative f.eks. ikke skulle formaste sig til at stemme for et forslag, der var stillet af Enhedslisten og SF.

Men så vil jeg i øvrigt godt sige, at det var dog det mest besynderlige, at det skulle være et problem. Fra Enhedslistens side har vi den holdning, at vi stemmer for de forslag, som vi synes er o.k., og som vi går ind for. Og vi ønsker faktisk ikke at bruge som et særligt argument, at det er et forslag, som er stillet af nogle partier, som vi ikke bryder os om, og derfor kan vi ikke stemme for. Sådan nogle argumenter ønsker vi ikke at bruge.

Men det er åbenbart det, som fru Anne Birgitte Lundholt hænger sig i. Men fru Anne Birgitte Lundholt fik faktisk chancen, og regeringen fik chancen, og derfor kan jeg slet, slet ikke forstå, at man nu bruger det som argument og ligefrem siger: Jamen hvis der bare havde stået nogle andre navne foroven, så ville vi godt have stemt for.

Det var dog det tyndeste politiske grundlag, jeg nogen sinde har hørt for en afvisning af et forslag. Er det virkelig niveauet i Det Konservative Folkeparti, at hvis der bare havde stået nogle andre navne foroven, så kunne man godt have stemt for? Det er uhyrligt.

Formanden:

Så er det hr. Thulesen Dahl og derefter hr. Tommy Dinesen for korte bemærkninger.

Efter disse 14 korte bemærkninger, som hr. Tommy Dinesens indlæg har affødt, går vi videre i ordførerrækken, og de, der ønsker yderligere korte bemærkninger, kan komme ind efter næste ordfører, der er hr. Tom Behnke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Må jeg først sige til netop hr. Tom Behnke, at det, det drejer sig om, er, at købekraften jo stedse er blevet udhulet med den måde, man yder støtte, giver en håndsrekning, den måde, man viser anerkendelse på i dag. Så der er jo tale om, at der reelt er sket en udhuling af den værdi, som hæderen udtrykker, og det er da klart, at Folketinget skal genoprette det. Det undrer mig såre, at Fremskridtspartiet ikke kan være med til det.

Jeg kan så meddele, at Dansk Folkeparti selvfølgelig med glæde stemmer for det her forslag.

Og må jeg så sige til Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Anne Birgitte Lundholt, at det er da ved at nærme sig det mest pinlige, det mest selvforherligende i denne her sag. Hvem er det, der driver partipolitik på den her sag? Det er Det Konservative Folkeparti, når det Konservative Folkeparti siger: Vi vil gerne støtte det forslag, der ligger på bordet, hvis blot regeringen vil fremsætte samme forslag. Men når SF og Enhedslisten har taget initiativet på det her område, så kan vi ikke støtte forslaget. Og vi vil heller ikke stille vores medlemmer frit til at stemme, som de har lyst, vi vil ikke have navneopråb, og vi vil ikke tage de øvrige initiativer, der kunne give indtryk af, hvordan stemningen i virkeligheden er herinde i Folketinget.

Hvis ikke det er at drive partipolitik på den her sag, så ved jeg ikke, hvad det er. Så må fru Anne Birgitte Lundholt venligst ved en senere lejlighed her under debatten komme op og forklare, hvordan i alverden det så skal forstås.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Når hr. Langkilde og fru Anne Birgitte Lundholt heroppefra siger, at det er pinligt, at vi andre har fremsat et forslag, og at man skal diskutere det her, så kan jeg forstå, at vores brøde består i, at vi har taget forslaget med i salen til en 2. og en 3. behandling – det må jo være sådan det er – for her udstiller man altså finanslovspartiet, De